

„DROGA DO ŚWIĘTOŚCI”

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI POŚWIĘCONEJ OJCU ŚWIĘTEMU JANOWI PAWŁOWI II

Montaż słowno-muzyczny

Pieśń: „Ave Maria” /fragment/.

NARRATOR I:

Dzisiejsza uroczystość poświęcona jest największemu autorytetowi moralnemu współczesnego świata – papieżowi Janowi Pawłowi II, którego motto biskupie „Totus Tuus” (cały Twój) – będące wyrazem oddania się Matce Najświętszej jest także symbolem wiary, nadziei i miłości dla ludzi różnych ras i religii.

RECYTATOR I:

Tak mało na świecie dobroci,
A tyle jej światu potrzeba!
Nią życie jak słońce się złoci
Nią ziemia się zbliża do Boga

By każdy był dobry jak chleb
Gdy głodni nas będą czekali
W stajence naszego serca
Nich płomień miłości się pali.

Byśmy umieli w przyszłości
W gwarze wieczornych pacierzy
W sens rozmowy z Jezusem
Tak jak i dzisiaj uwierzyć.

I zawsze mogli być wierni
Idei Polaka- Papieża
Co sercem jak dzwon Zygmunta
Rytm naszych czasów odmierza.

Pieśń: „Ave Maria” /fragment/.

Jan Paweł II był 264 papieżem. Jego pontyfikat rozpoczął się 16 października 1978r. Nazwany został „pontyfikatem przełomu”. Wybór Karola Wojtyły na papieża był niezwykle, gdyż po raz pierwszy Polak, a nie Włoch został następcą św. Piotra.

Przepowiednię tego wydarzenia odnajdujemy w strofach wiersza Juliusza Słowackiego, który tak pisał w XIX wieku:

RECYTATOR II:

Pośród niesnasków – Pan Bóg uderza
W ogromny dzwon,

Dla Słowiańskiego oto Papieża
Otwarty tron.
Ten przed mieczami tak nie uciecze
Jako ten Włoch,
On śmiało jak Bóg pójdzie na miecze:
(...)
On rozda miłość jak dziś mocarze
Rozdają broń,
Sakramentalną moc on pokaże,
Świat wzięwszy w dłoń.
(...)
Zdrowie przyniesie – rozpali miłość
I zbawi świat.
Wnętrza kościołów on powymiata,
Oczyści sień,
Boga pokaże w twórczości świata,
Jasno jak w dzień.

NARRATOR II:

Przypomnijmy sobie kilka scen z życia tego wielkiego Polaka.

DZIECIŃSTWO

(Uczniowie prezentują plakaty przedstawiające sceny z lat dziecięcych młodego papieża, np. narodziny, chrzest).

NARRATOR III:

Emilia i Karol Wojtyłowie mieszkali w Wadowicach, w pobliżu kościoła pod wezwaniem Ofiarowania Najświętszej Marii Panny. Byli ludźmi bardzo religijnymi. Ich dom wypełniony był książkami, świętymi obrazkami i rodzinnymi fotografiami. W takim właśnie otoczeniu przyszedł na świat 18 maja 1920 roku Karol Józef Wojtyła – przyszły papież, który po latach tak wspominał to wydarzenie:

RECYTATOR III:

„Muszę powiedzieć, że wówczas, 18 maja 1920 roku, /.../ o dziewiątej rano, nie było mnie jeszcze na świecie. Jak mi później powiedziano, urodziłem się po południu między piątą a szóstą. Mniej więcej w tym samym czasie, po południu między piątą a szóstą, tyle że pięćdziesiąt lat później, zostałem wybrany na papieża”.

Nagranie z płyty „Słowo Papieża” nr 15 – Tu, w tym mieście Wadowicach wszystko się zaczęło...”

RECYTATOR IV:

Przyszedł do nas od Boga,
Przyniósł nadzieję, miłość i wiarę,
Rozbudził w nas to, co najszlachetniejsze,
Dodał sił w trwaniu niezłomnym.
Łagodził niepokoje,
Uciszał rozterki,
Wskazał drogę.

Przypomniat dzieje,
Tłumaczył zdarzenia
Wspierał w zwątpieniu.

Uczył na grzech odróżniać od dobra,
Uczył jak słuchać, co mówi Bóg,
On walczył słowem, oddalał od zła,
Był drogowskazem wśród krętych dróg.

Nauczył nas, jak trzeba kochać,
A wszystko to po to, by człowiek dla człowieka był bratem.

PIOSENKA: „Wadowice – moje miasto”

(Na scenie pojawiają się rodzice Karola. Matka trzyma na rękach dziecko)

Matka: Spójrz, Karolu, jakiego ślicznego mamy syna. Te oczy, uśmiech, ach jaki on podobny do ciebie.

Ojciec: Tak, Emilio. Otrzymaliśmy od Boga ogromny dar. Ale jak damy mu na imię?

Matka: Ależ mój kochany, to oczywiste, pierwsze imię otrzyma po tobie, czyli Karol, a drugie – Józef na cześć Józefa z Nazaretu oraz marszałka Piłsudskiego, który właśnie broni naszej ojczyzny przed bolszewikami.

Ojciec: Bardzo się cieszę, to wspaniały wybór.

Matka: Też tak sędzę i jestem pewna, że nasz synek zostanie wielkim człowiekiem. Całym sercem i duszą polecam go Bogu oraz opiece św. Karola Boromeusza.

(Rodzice schodzą ze sceny, pojawia się narrator)

NARRATOR IV:

Jest rok 1929. Rodzinę Wojtyłów dotyka ogromne nieszczęście – w wieku 45 lat umiera na zapalenie mięśnia sercowego i nerek ukochana matka 9-letniego wówczas Karola. Odeszła do Pana nie doczekawszy Pierwszej Komunii Świętej syna.

(Na scenie pojawia się chłopiec z białą różą, słyhać pieśń „Ave Maria”)

Chłopiec:

Nad Twoją białą mogiłą
Kwitną białe życia kwiaty –
o, ileż lat było
bez Ciebie – przed iluż to laty?

Nad Twoją białą mogiłą,
Od lat tylu już zamkniętą
- jakby w górę coś wznosiło –
coś, tak jak śmierć niepojęte.

Nad Twoją białą mogiłą,
O Matko, zgasłe Kochanie –
Za całą synowską miłość
Modlitwa:
Daj wieczne odpoczywanie –

Słysząc pieśń: „Ave Maria”

Chłopiec kładzie na ziemi białą różę i mówi :

O, jakże mi źle, jakże mi smutno Matko bez ciebie.

Z oddali słysząc głos Maryi:

Maryja: Karolu, Karolu nie martw się. Ja wiem, że bardzo tęsknisz za swoją ukochaną Mamą, ale pamiętaj, że masz jeszcze mnie – Matkę Bożą. Ja zawsze będę czuwała nad Tobą.

NARRATOR I:

Śmierć matki położyła kres beztróskim zabawom Karola. Od tej chwili pocieszeniem stały się dla niego książki i modlitwa.

(Uczniowie prezentują plakat przedstawiający uczącego i modlącego się Karola)

NARRATOR II:

Minęły zaledwie 3 lata od śmierci matki, a młody Karol znów przeżywa tragedię. 5 grudnia 1932 r. umiera w szpitalu brat Edmund, który zaraził się od pacjentki szkarlatyną. Od tego tragicznego wydarzenia Karol Wojtyła zaczyna nieustannie rozważać niezgłębianą, bezkresną mądrość Boga, który daje i odbiera, który każdemu bez jego woli i wiedzy wyznacza własny los.

Pieśń: „Dotknij Panie moich oczu”

GIMNAZJUM

NARRATOR III:

Przyszły papież był bardzo zdolnym i religijnym chłopcem. 14 maja 1938 r. zdał maturę na samych piątkach. W każdy pierwszy piątek miesiąca spowiadał się i przystępował do komunii św. . Modlił się po każdym posiłku, w trakcie odrabiania zadań domowych i przed udaniem się na spoczynek. Lata gimnazjalne były dla niego szczęśliwe. Zaczął interesować się teatrem. Uczestniczył w przedstawieniach, które sprawiały mu ogromną radość. Bezgranicznie ufał Bogu.

Piosenka: „Wszystko Panie Ciebie chwali”

Wszystko Panie Ciebie chwali
Ptaki, kwiaty, wichry, woda
Bo Ty wszystko masz w opiece
Wszystko Tobie się podobać chce.

Panie jestem Twoim dzieckiem
Ukochałeś mnie nad życie
Mocną ręką mnie prowadzisz
Błogosławisz mi sownie sam.

CZASY STUDIÓW I OKUPACJI

NARRATOR IV:

Po maturze w 1938 r. zaczyna studiować na Uniwersytecie Jagiellońskim filologię polską. Gdy wybuchają wojna w 1939 r. uniwersytet zostaje zamknięty i Karol Wojtyła kontynuuje studia na tajnych kompletach. Wkrótce podejmuje pracę jako robotnik fizyczny w kamieniołomach, a potem w fabryce chemicznej.

W roku 1941 umiera na atak serca jego ojciec . Jednak przyszły papież nie traci wiary i modli się jeszcze żarliwiej.

KAPŁAŃSTWO

NARRATOR III:

Kilka miesięcy po śmierci ojca udaje się do księdza Metropolity Adama Sapiędy oznajmiając: „Chciałbym zostać księdzem” i w 1942 r. wstępuje do Seminarium Duchownego w Krakowie.

Piosenka: „Dotknął mnie dziś Pan”

NARRATOR I:

1 listopada 1946 r. młody Karol Wojtyła przyjmuje święcenia kapłańskie i po pewnym czasie udaje się na dalsze studia do Rzymu. Tam w 1948 r. otrzymuje tytuł doktora. Następnie po powrocie do kraju zostaje wikarym we wsi Niegowic pod Krakowem. Wkrótce zostaje przeniesiony do Krakowa, gdzie prowadzi duszpasterstwo wśród młodzieży.

Od 1956 r. jest wykładowcą na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

28 września 1958 r. zostaje wyświęcony na biskupa, a jego mottem staje się łacińskie TOTUS TUUS, które odąd zawsze będzie mu towarzyszyło.
W wieku 47 lat zostaje kardynałem.

NARRATOR II:

Jest 16 października 1978 r. godz. 18.18. Zapada jesienny mrok, na Placu św. Piotra zgromadzony tłum niecierpliwie oczekuje nowego papieża. Wtem niebo pokrywają obłoki białego dymu – to znak, że mamy nowego papieża. Nieoczekiwanie zostaje nim Polak – Karol Wojtyła, który przybiera imię Jan Paweł II.

Pieśń na podstawie Roty M. Konopnickiej
Słowa: A. Kaliński
Muzyka: F. Nowowiejski

Choć wiele dzieci Polska ma
I wielu mężów stanu,
To tylko jeden spośród nich
Trafił do Watykanu
I wówczas z jego drżących ust
Bóg słyshał: Totus Tuus!

I przeleciała wieść przez świat
I wszystkich zadziwiła,
Że Ojcem Świętym jest nasz Brat
Kardynał Karol Wojtyła
I dzwonił watykański dzwon
Polak na Piotra tron!

RECYTATOR I:

Cały świat się dziwował,
Że na stolicy Piętarowej
Polak będzie królował.

W dniu rozpoczęcia swego pontyfikatu Jan Paweł II wypowiedział wezwanie : „ Otwórzcie drzwi Chrystusowi, nie lękajcie się go ”. Te słowa napęliły nadzieją serca wielu ludzi.

Pieśń: „ Barka „

NARRATOR III:

Papież zewsząd otaczany był ogromną miłością, jednak tęsknota za ojczystym krajem – Polską nigdy go nie opuszczała.

Pieśń: „ Polskie kwiaty „

NARRATOR IV:

Jan Paweł II zyskał miano Papieża Pielgrzyma. Był bez wątpienia człowiekiem, który w naszych czasach spotkał się z największą liczbą ludzi na całym świecie. Wszyscy znali Jana Pawła II. Jego twarz, spontaniczny uśmiech, sposób mówienia, a nawet poruszania się.

Pieśń: „Wysłuchaj mnie ” – Adam Wojak

Niektóre słowa Papieża głęboko zapadły w pamięci, pozostawiły trwałe ślad.

„Słowo Papieża” nr 18

Nauczanie Papieża przepełnione było miłością i radością. Zawsze powtarzał, że Bóg jest miłosierny i że kocha wszystkich ludzi. Kierował do nas niezwykle wskazówki, np. „Zwyciężajcie nienawiść – miłością, nieprawdę – prawdą, przemoc – cierpieniem.

NARRATOR V:

Jest 13 maja 1981 r. Jan Paweł II znajduje się na Placu Św. Piotra w Rzymie wśród 20-tysięcznego tłumu pielgrzymów. Nagle rozlegają się strzały. Kule zamachowca ranią niemal śmiertelnie Papieża. Tylko dzięki opatrzności Najświętszej Marii Panny – jak sam wielokrotnie powtarzał, udało mu się przeżyć i wrócić do zdrowia.

RECYTATOR II:

Takiego jeszcze nie było
Utrudzonego Pielgrzyma,
Że Go choroby nie zmogły,
Nie odstraszały chłód i zima.

Szedł zmęczony po świecie
Bogu nas wszystkich powierzał,
Jeszcze na świecie nie było
Tak żarliwego Papieża.

Cały oddany Maryi.
Ona pragnienie wszczepiła,
Aby nie ustał w pielgrzymce,
Co dzień wzmacniał Go w siłach.

Tak szedł Pielgrzym Pokoju po świecie,
Na biedę, krzywdę otwarty,
By przed zagładą świat bronić
I panoszącym się czartem.

RECYTATOR III:

Splecione palce,
Dłonie złączone,
Usta zamknięte, spuszczone głowa.
Tak ojciec Święty modlił się co dzień.
Modlił się za nas, by nas Bóg zachował.

RECYTATOR IV:

Modłę się Boże żarliwie,
Modłę się Boże serdecznie:
Za krzywdę upokorzonych,
Za smutek niezrozumianych,
Za obrażonych, wyśmianych,
Za głupich, złych i maluczkich,
Za tych, co wracają
Z bijącym sercem do domu,
Za słabych, bitych, gnębionych,
Za tych, co usnąć nie mogą,
Za tych, co śmierci się boją,
Za czekających w aptekach,
I za spóźnionych w pociągach,
ZA WSZYSTKICH MIESZKAŃCÓW ŚWIATA

RECYTATOR VI:

Nagranie z płyty: „Słowo Papieża” – nr 19 – „ZANIM STĄD ODEJDE”

NARRATOR VII:

(Na scenie pojawiają się uczniowie z zapalonymi zniczami)

2 kwietnia 2005 roku, po 27 latach pontyfikatu SERCE PAPIEŻA JANA PAWŁA II zatrzymało się na zawsze. Ludzie wszystkich ras i religii modlitwą oraz łzami żegnali JANA PAWŁA II. W trwodze i żalu zastygła też cała Polska. Odszedł Ojciec, który przerósł wszelkie autorytety i stał się fundamentem naszej zbiorowej tożsamości narodowej.

Pieśń: „Ave Maria”

Scenariusz opracowała Jolanta Ledwoń – nauczycielka ze Szkoły Podstawowej w Rzeplinie

Bibliografia:

1. Bernstein C., Politi M., Jego Świątobliwość Jan Paweł II i nieznana historia naszych czasów, Warszawa 1996.
2. Domosławski A., Chrystus bez karabinu, O pontyfikacie Jana Pawła II, Warszawa 1999.
3. Jan Paweł II, Autobiografia, Kraków 1990.

Ponadto w scenariuszu wykorzystano fragmenty inscenizacji Anny Zawalskiej pt. „Przecież niecały umieram, to co niezniszczalne trwa we mnie”.